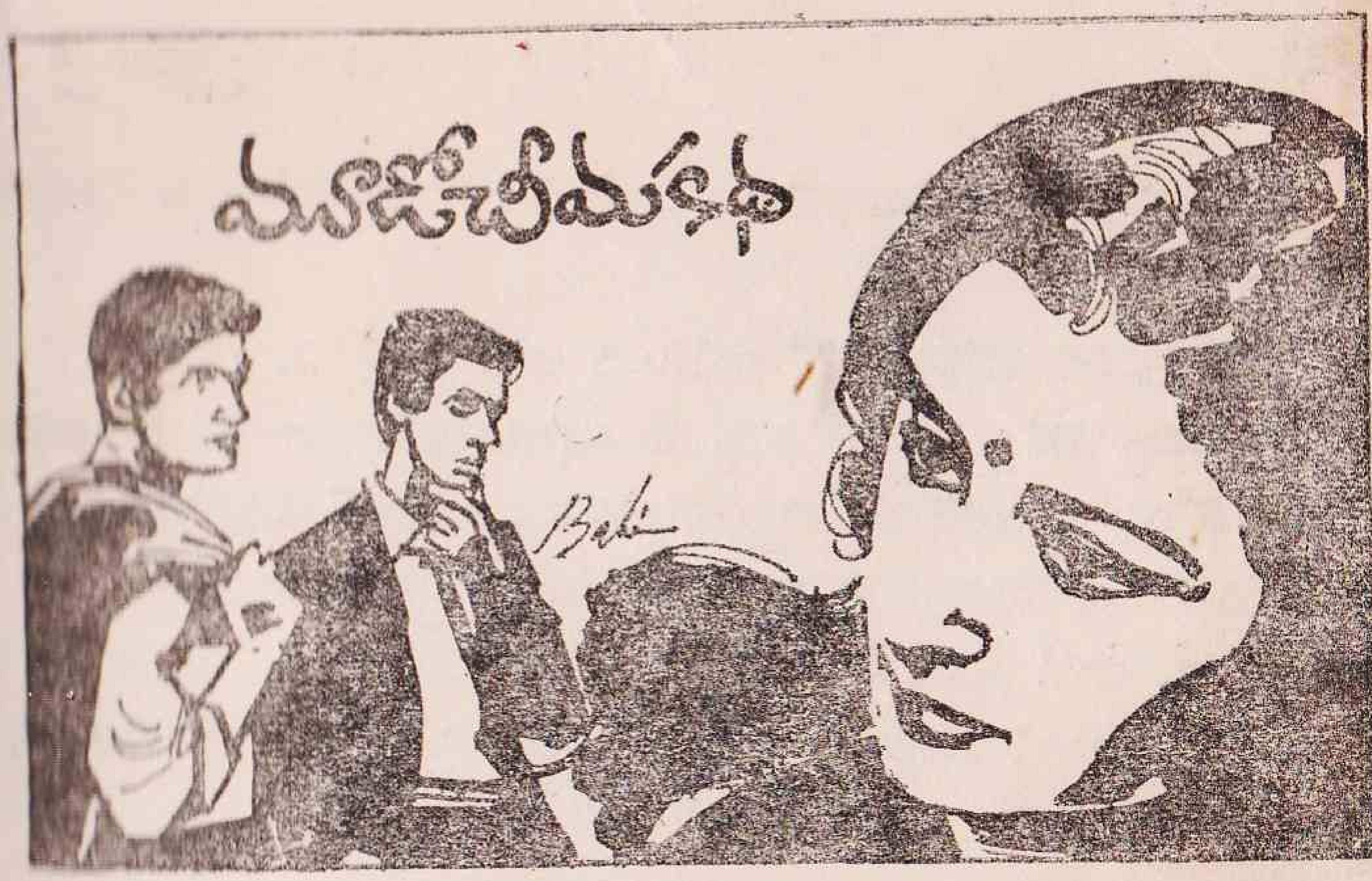

జగదీష్ కూతురు ఆ సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చేసరికి అరుంపావు దాటింది.

"ఇంతాలస్యం అయిందే?" కోపంగా అడిగాడు జగదీష్.

తండ్రిని చూసి కొన్నిక్షణాలు బిత్తర పోయింది ఆ పిల్ల. ఆ సమయంలో సాధారణంగా ఆయన ఆఫీస్‌లోనే ఉంటాడు.

"బస్ దొరకలేదు డాడీ!"

"నిజం చెప్పు." గర్జించాడు జగదీష్.

"నిజమే డాడీ! నా స్నేహితురాలు పుట్టినరోజు ఇవాళ. వాళ్ళింటికి పిలిస్తే వెళ్ళి వస్తున్నాను. బస్‌కూడా వెంటనే దొరకలేదు."

"రైడర్ ఆన్ ది రెయిన్ ఎలా ఉంది?" ఖంగుమంది ఆయన కంఠం.

వెంటనే ఆమె మొహం పాలిపోయింది.

"సినిమాకి వెళ్ళివస్తూ, ఎందుకు అబద్ధం ఆడటం? ఎవరతను?"

వెంటనే తేరుకుంది. "సినిమాకా? రైడర్ ఆన్ ది రెయినా? ఎవరితోనా? నేనునా స్నేహితురాలింటినించి వస్తున్నాను డాడీ!"

జగదీష్‌కి కూతురు నిజం ఒప్పుకోక పోవడంతో కోపం అధికం అవుతోంది.

"ఎందుకలా బుకాయించాలని చూస్తావ్? నా కళ్ళతో నేను చూశాను మిమ్మల్నిద్దరినీ."

"ఎక్కడ? ఎవరిద్దరినీ?" అడిగింది ఆమె తండ్రిని.

"నిన్న చెక్స్ షర్టులో ఉన్న ఆ కుర్రాడిని. సినిమా విడిచాక అతను థియేటర్‌లోంచి బయటికి వస్తున్నాడు. అతని స్కూటర్ వెనకాల పిలియన్ సీట్ మీద నువ్వు కూర్చుని ఉన్నావ్. కారులో వస్తూ చూశాను."

"నో, డాడీ! మీరు పొరబడి ఉంటారు. నేను కాదు."

"పొరబాటా? కూతుర్నే తండ్రి గుర్తు పట్టగలగడం పొరబాటా?" రెట్టించాడు జగదీష్.

"అవును."

"నాది తప్పంటావ్ కాని నిజం ఒప్పుకోనంటావ్. అంతేనా?"

"ఇంపాసిబుల్ డాడీ! నేనుకాదు మీరు చూసిన వ్యక్తి."

"ఎక్కడ పార్టీ?"

"మెటిల్డా ఇంట్లో...." నాలిక కొరుక్కుంది ఆమె సమాధానం చెప్పాక, తన తెలివి తక్కువతనానికి.

జగదీష్ టెలిఫోన్ దగ్గరకివెళ్ళి దానికింద వున్న డైరెక్టరీ తీశాడు. అందులో స్నేహితులపేర్లు, వారి ఫోన్ నంబర్లు రాసుకోడానికి కేటాయించబడ్డ కార్డుని తీసి చూశాడు. తరువాత ఒక నంబర్ తిప్పాడు.

జగదీష్ కూతురు చెప్పింది వెంటనే—"మీరలా అడగడం బాగాలేదు డాడీ? ఏమనుకుంటుంది?"

అవతల రిసీవర్ ఎత్తాక అడిగాడు జగదీష్.

"మెటిల్డా ఉందా? మాట్లాడాలి."

జగదీష్ కూతురు లైన్‌నికట్‌చేసి చెప్పింది—అసహనంగా, కొద్దిగా భయంగా—"నిజమే. 'రైడర్ ఆన్ ది రెయిన్' చూసి వస్తున్నాను."

నెమ్మదిగా రిసీవర్ క్రెడిల్ మీద ఉంచి తన కూతురు వైపు తిరిగి అడిగాడు—

"ఎందుకిలా చిన్నవిషయానికీపెద్దవిషయానికీ అబద్ధాలాడుతావు? పట్టుబడకపోతే అబద్ధాన్ని నిజంగా చలామణిచేద్దామనా? అలాఎదుటి వాళ్ళనిఫూల్స్

చేస్తూ ఎంత కాలం నువ్వు మీ అమ్మ ఆత్మవంచన చేసుకుంటారు. ఐ లైక్ ఫ్రాంక్‌నెస్. ఏ విషయమైనా నిర్భయంగా చెప్పచ్చుగా. అలా భయపడుతున్నావంటే తప్పుచేశావని నీ మనసుకి నీకే తెలుసన్నమాట. ఇటీజ్ డిజ్‌గ్రేస్ ఫుల్ ఆన్ యువర్ పార్ట్ టు లై."

జగదీష్ కూతురు మౌనంగా తల వంచుకుంది. జవాబు చెప్పలేదు.

"మ్యూజికల్ ఫోటో ఆల్బం మీ అమ్మ మూడువందల అరవై పెట్టి కొన్నది. మీ మామయ్య సింగపూర్ నుంచి వస్తూ తీసుకువచ్చాడని అబద్ధం ఆడింది. నిజం చెబితే 'అంతడబ్బు ఎందుకు తగలేశావ్?' అని కోప్పడే వాడినేమో కాని ఉరి తీయనుగా? ఆ ఆల్బం కొన్న బిల్ దాంట్లోనే ఉంచేసింది పొరబాటున. అది నా కంట పడటంతో నిజం తెలిసింది. లేకపోతే మీ అమ్మ చెప్పిన అబద్ధాన్ని నమ్ముతూనే ఉండేవాడిని."

కుడికాలి బొటన వేలిని నేలకిరాస్తూ మౌనంగా ఉండిపోయింది జగదీష్ కూతురు.

"ముప్పైఏళ్ళ కాపరం చేస్తున్నాను దాంతో— ఎన్నివేల అబద్ధాలు నమ్మించిందో నాచేత అలా." దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు జగదీష్.

ఆయనకి అబద్ధాలంటే ఎంతమాత్రం గిట్టదు. దోషులు మాత్రమే అబద్ధం ఆడతారనేది ఆయన సిద్ధాంతం. ఇంట్లో భార్యా, కూతురు అబద్ధాలు ఆడేకొద్దీ వాళ్ళమీద అసలు ఆడవాళ్ళమీదే రోత పుడుతూంది. ఆయనకాని, ఆయన కొడుకులిద్దరూ ఎప్పుడూ అబద్ధాలాడరు. అలాంటి అవకాశం వారికి ఎంతో ఎంతో అరుదుగా వస్తూంటుంది.

"గాస్ అయిపోవచ్చింది. వాసన వేస్తూంది, ఫోన్ చేయండి" ఆ గదిలోకి వచ్చిచెప్పింది జగదీష్‌తో భార్య.

భార్యవంక చూశాడు ఆయన. 'ఇది నిజమేనా?' అన్నభావం కనిపించింది జగదీష్ భార్యకి ఆయన చూపులో.

* * *

కోపంతో కుత కుత ఉడికి పోయాడు మధుబాబు, ఆ బాంక్ పాస్ బుక్ చూడగానే. అది అతని భార్యపేరుమీద తెరవబడ్డ సేవింగ్స్ బాంక్ ఎకౌంట్ పాస్‌బుక్.

ఒకో ఎంట్రీ పరిశీలనిగా చూశాడు. నాలుగేళ్ళక్రితం కాపరానికి వచ్చిన కొత్తల్లో తెరవబడింది ఆ ఎకౌంట్. నెలనెలా నలభై నుంచి అరవై దాకా జమ చేయబడుతూంది. అందులో రెండు మూడు వందలు అవగానే పదిరూపాయలు మాత్రం ఉంచి, మిగతాది డ్రా చేయబడుతూంది.

భార్యని పిలిచి అడిగాడు.

"నా కెందుకు చెప్పలేదు దీని సంగతి?" ఆ పాస్ బుక్‌ని అందించి అడిగాడు సాధ్యమయినంత శాంతంగా.

"నా బట్టలెందుకుతీశారు బీరువాలోంచి?" అడిగింది మధుబాబుభార్య.

"ఎదురు ప్రశ్నలేయకు. చెప్పు. ఎందుకీ సంగతి రహస్యంగా ఉంచావ్?"

"నా పట్టు చీరలో ఉందా ఇది?"

"అవును."

"మీరుతెచ్చే జీతంలోనే పొదుపుచేయగలిగింది దాస్తున్నాను! తప్పా?"

"పొదుపా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు మధుబాబు.

"అవును."

"అంటే నువ్వు రాసే లెక్కలన్నీ తప్పేనన్నమాట."

నెలనెలా వచ్చే రాబడి, అయ్యే ఖర్చు రాసే అలవాటుంది మధుబాబు భార్యకి. ఎప్పుడైనా ఆ పుస్తకం తిరగేస్తుంటాడు అతను. నెలలో మిగిలేది అయిదు, పది మాత్రమే. ఒకోసారి అదికూడా మిగలదు.

ఇద్దరూ కాసేపు మవునంగా ఉండిపోయారు. ఆ సమాచారం మింగుడు పడలేదు వెంటనే.

"విత్ డ్రా చేసిన ఈ డబ్బు ఏం చేస్తున్నావ్?" అడిగాడు.

"ఇంటికే ఖర్చు చేస్తున్నాను. నేనేం సినిమాలకి, షికార్లకి తగ లెయ్యడంలేదు."

"ఇంటికే అంటే?"

"మొన్నకొన్న స్టీల్ వాటర్ జగ్‌కి డబ్బెక్కడినించి వచ్చిందను కున్నారు?" విసురుగా అడిగింది. ఆ ప్రశ్నలో తన రహస్యం బయట పడిందన్న కోపం స్పష్టంగా అర్థమైంది మధుబాబుకి.

"అది మా అన్నయ్య వార్ధా నుంచి వస్తూ తెచ్చాడన్నావ్?" ఆశ్చ ర్యంగా అడిగాడు మధుబాబు.

"వూహూ. నేను వూరికే అలా చెప్పానంతే!"

"ఎందుకు వూరికే అలా చెప్పావ్?" కోపంగా తన భార్య మాట అది వెక్కిరింపుగా అనుకరిస్తూ అడిగాడు మధుబాబు.

"మా అన్నయ్య తెచ్చాడంటే ప్రెస్టేజుగా ఉంటుందని!" కోపంగా చెప్పింది.

"ఓ. అదన్నమాట."

"అవును....అదే!"

"అయితే, మీ నాన్నగారు కొనలేదన్నమాట ఆ గోడ గడియారం?"

"వూహూ."

"అంటే పోయిన ఉగాదికి మీ నాన్న గోడగడియారం కొనమని డబ్బు పంపటం నిజం కాదన్నమాట?" కసిగా అడిగాడు మధుబాబు.

"కాదు."

"ప్రెస్టేజు కోసం— కేవలం నీ పుట్టింటి వాళ్ళ ప్రెస్టేజుకోసం ఇలా అబద్ధాలాడి, నా సంపాదనలో రహస్యంగా నాకు తెలియకుండా అబద్ధాలాడి దాచిన డబ్బుతో కొన్నావన్నమాట ఈ సామానంతా?"

"అవును. మీ రిస్టువాచ్ స్ట్రిప్ తప్ప. దాన్ని నిజంగానే మా తమ్ముడు తెచ్చాడు మీ కోసం."

"టోడి రిస్టువాచ్ స్ట్రిప్, అయిదుకూడా చెయ్యదిది."

"ఎంతో కొంత....వాడి శక్తికిమేర వాడు తెచ్చాడు.

"సంపాదన నాది. క్రెడిట్ మీ నాన్నది. పచ్చి అబద్ధాలకోరివి నువ్వు" అరిచాడు.

"నేనేం మీ సొమ్ము పాడు చేయలేదు. ఎందుకలా గొంతు చించు కుంటారు?"

"షటప్. ఇంక మాట్లాడకు."

"పక్కవాళ్ళని పిలిచి ఎవరినయినా అడగండి....నేను చేసినవాంట్లో తప్పేదైనా ఉందేమో?"

"ఐ సెడ్ షటప్. నేను ఇంటర్వ్యూకి వెళుతున్నాను. నా మూడ్ పాడుచెయ్యకు" కోపంగా చెప్పాడు మధుబాబు.

అతని భార్య ఏదో అనబోయి ఆగిపోయింది.

"డామిట్. మీ వాళ్ళు కొన్నారా వీటిని? ఎలా నమ్మించావు ఇంత కాలం? ఐ హేట్ ఇట్."

"పదండి....టైం అయింది. నేను ఎదురురానా?" అడిగింది.

"వద్దు. అబద్ధాల కోర్లు ఎదురు రాకూడదు నాకు ఈ ఉద్యోగం రావాలంటే." చెప్పాడు మధుబాబు.

o o o

"మీ పేరు?" అడిగాడు జగదీష్.

"మధుబాబు, సర్!"

"ప్రస్తుతం ఎక్కడ చేస్తున్నారు?"

"బరోడా కెమికల్స్ లిమిటెడ్‌లో స్టెనోగ్రాఫర్, సర్!"

"జీతం ఎంత అక్కడ?"

"ఎనిమిది వందల ఏభై, సర్!"

"ఎందుకు మా కంపెనీకి మారాలనుకుంటున్నారు?" అడిగాడు జగదీష్.

"ఫర్ బెటర్ ప్రాస్పెక్ట్స్, సర్!"

రొటీన్ ప్రశ్నకి అదిరొటీన్ సమాధానం.

"ఎంత జీతం ఎక్స్‌పెక్ట్ చేస్తున్నారు?"

జగదీష్ మనసు ఇంటర్వ్యూ మీద లేదు. అసలు దేనిమీదాలేదు. తన భార్య, కూతురు అబద్ధం ఆడటంతో చిరాకు ఉంది. అతని మొహంలో, కంఠస్వరంలో చిరాకు స్పష్టంగా కనబడుతూంది.

మధుబాబు తనని ఇంటర్వ్యూ చేసే జగదీష్ అన్యమనస్కంగా ఉండటం గ్రహించాడు. అతని మనసుకూడా సరిగ్గా అదే స్థితిలో ఉంది. భార్య మీద కోపం ఇంకాపోలేదు. ఎందుకు అబద్ధాలాడాలి?

"నా ప్రశ్నకి సమాధానం లేదా?" అడిగాడు జగదీష్, మధుబాబు మవునంగా ఉండటంతో.

మధుబాబు జవాబు చెప్పేలోగా మరోప్రశ్న అడిగాడు.

"మూడుచీమలు ఒకదాని వెనుక మరొకటి వెళుతున్నాయి. మొదటి చీమతో రెండోచీమ చెప్పింది 'నా వెనుక ఒకచీమ ఉంది'. రెండో చీమతో అంటే మధ్య చీమతో చివర ఉన్న మూడోచీమ చెప్పింది— 'నా వెనక కూడా ఇంకోచీమ ఉంది, ఆ మూడో చీమ ఎందుకలా చెప్పింది?"

"పార్డన్ మి, సర్?" అడిగాడు మధుబాబు.

"మూడుచీమలు ఒకదాని వెనుక మరొకటి వెళుతున్నాయి. రెండో చీమ మొదటి చీమతో 'నా వెనుక ఒక చీమ ఉంది' అది చెప్పింది. అది నిజమేనా?" అడిగాడు జగదీష్.

"కరెక్ట్, సర్!" ఆలోచించి చెప్పాడు.

"మూడో చీమ ఆ తరువాత రెండో చీమతో చెప్పింది. "నా వెనుక కూడా ఒక చీమ ఉంది.' అది నిజమేనా?"

"అబద్ధం, సర్! అబద్ధం చెప్పింది మూడో చీమ"

"కాదు. నిజమే చెప్పింది! ఎలా?"

"కాదు, సార్! మూడో చీమ వెనకాల నాలుగో చీమ లేదుగా? కాబట్టి అది అబద్ధం చెప్పింది."

"ఎందుకు అబద్ధం చెప్పింది?"

"ఇదేదో సైకాలజీకి చెందిన ప్రశ్నలా ఉంది అనుకున్నాడు మధుబాబు. కొన్నిక్షణాలు ఆలోచించాడు. ఇంకా భార్యమీద కోపం పోవడంలేదు.

"కారణం ఉంది, సర్!" చెప్పాడు చిన్నగా నవ్వి.

"ఏమిటా కారణం?" అడిగాడు జగదీష్.

"ఆ మూడో చీమ ఆడచీమ కాబట్టి."

"ఆడచీమా? అయితే?" ఆ ప్రశ్నకి కొత్తసమాధానం మొదటి సారిగా విన్నాడు జగదీష్.

"మొదటి రెండు చీమలూ మగ చీమలు. కాబట్టి అబద్ధం ఆడవు. వాటి వెనకాల ఉన్న మూడో చీమ ఆడచీమే ఆడది కాబట్టి అబద్ధాలాడటం దాని సహజ ప్రవృత్తి." భార్యని గుర్తుతెచ్చుకుని చెప్పాడు. మధుబాబు.

జగదీష్‌కి ఆ సమాధానంబాగా నచ్చింది. ఆయనకి తన భార్య, కూతురుగుర్తుకు వచ్చారు వెంటనే.

"యు ఆర్ రైట్, మిస్టర్!" మెచ్చుకోలుగా చెప్పారు.

మధుబాబు తనని ఇంటర్వ్యూ చేసే జగదీష్ నవ్వుకోవడం గమనించాడు.

"మూడో చీమ మగచీమ అయితే అది చెప్పింది కరక్టేనా?" నవ్వుతూ అడిగాడు జగదీష్.

"కరెక్టే, సర్!" స్థిరంగా చెప్పాడు మధుబాబు.

"ఎలా మూడో చీమ వెనుక నాలుగో చీమ లేనప్పుడు ఉందని ఆడ చీమ చెప్పినా, మగ చీమ చెప్పినా నిజం ఒక్కటేగా."

"మగవాళ్ళు ఐ మీన్ మగ చీమ ఎన్నటికీ అబద్ధం ఆడదు, సర్! ఆయా మూడు చీమలు గుండ్రంగా ఒక సర్కిల్‌లో ప్రయాణిస్తున్నాయి. అప్పుడు మూడోచీమ వెనకాలనాలుగో చీమ లేకపోయినా మొదటిచీమే ఉంటుంది, సర్! దాంతో మూడోచీమ వెనకాలకూడా ఒక తమ ఉన్నట్లే— ప్రతీ మగచీమ వెనకాల మరో మగచీమ ఉండి తీరుతుంది, సర్!"

జగదీష్‌కి మధుబాబు సమాధానం నచ్చింది.

"యు ఆర్ రైట్ ఎగైన్!" చెప్పాడు జగదీష్ మెచ్చికోలుగా

మధుబాబు క్వాలిఫికేషన్, మిగతా వివరాలు ఫైల్‌లో ఈసారి జాగ్రత్తగా చూసి అడిగాడు జగదీష్.

"ఇది ఆఖరి ప్రశ్న. ఎంతజీతం ఎక్స్‌పెక్ట్ చేస్తున్నావు?"

"వెయ్యిసర్!"

"యు కెన్ గో నౌ. థాంక్స్ ఫర్ యువర్ ఇంట్రెస్ట్ ఇన్ అవర్ కంపెనీ."

"థాంక్యూ సర్!"

మధుబాబు లేచి బయటికి నడిచాడు. ఆ తరువాత వచ్చిన అభ్యర్థు లని ఎక్కువ ప్రశ్నలతో విసిగించలేదు జగదీష్.

మధుబాబుకు పదిరోజుల తరువాత పోస్ట్‌లో వెంటనే వచ్చి జాయిన్ అవమని ఉత్తరం వచ్చింది.

జగదీష్ సంతకం ఉంది ఆ ఉత్తరం మీద.

(ఆంధ్రప్రభ వారపత్రిక, 13-3-3-82 సంచిక)